

Golf binnen onze grenzen

Notities bij de Amsterdamsche Golfclub

Amsterdam, wereldstad.

Nu de oprichting van een golfclub en de aanleg van een course te Amsterdam verzekerd is, heeft de hoofdstad des lands zich eindelijk onder de wereldsteden gerangschikt. Veel te lang immers heeft Amsterdam zijn sportief society-centrum, dat een golfclub is, gemist. Thans behoeft de Prins van Wales, wanneer hij de Amsterdamsche havenwerken of de diamantslijperij van Asscher komt bezoeken, niet meer naar Den Haag om zijn traditioneele dagelijksche ronde golf te spelen, doch hij kan te Duivendrecht kennismaken met een course, die alle typische eigenschappen bezit welke inhaerent zijn aan het Nederlandsche landschap.

Een course van sociale betekenis voor een stad.

Om niet te spreken van de belangrijke kapitaalsinvestatie welke noodig is voor den aanleg van een golfcourse, de vele grondarbeiders en tuinlieden die toch zeker gedurende anderhalf jaar werk hebben om de baan aan te leggen, is een golfcourse daarom voor een stad van sociale betekenis omdat zeer velen hier emplooi vinden. De baan moet worden onderhouden, een leermeester moet aanwezig zijn, het clubhuis en de bar — de belangrijke „19th hole” — moeten geëxploiteerd, de spelers — en dit is ook een beduidende werkverschaffing — hebben hun caddie noodig om de zware tassen met golfstokken te dragen.

De caddie is doorgaans een jeugdige knaap, die mogelijk nog op school is en dan bijverdient in zijn vrije tijd, geen gelegenheid krijgt om straatschenderijen te plegen, doch integendeel een opvoeding geniet in sportiviteit en welvoegelijkheid. Want nergens worden de geschreven en ongeschreven wetten van sportiviteit rigou-

reuser opgevolgd dan in golf. En de caddie steekt er het zijne van op.

Het caddieschap is voor hem mogelijk ook een leerschool, want uit de in golf belangstellende caddies komen later de professionals voort, de leermeesters, die den nieuweling in het moeilijke spel wegwijzen maken en daarmede een zeer behoorlijk salaris verdienen. De sportieve caddie neemt een ouden stok en een ouden bal, speelt op de late zomeravonden of in stille oogenblikken, wordt gegrepen door het fascinerende wat van golf uitgaat en bekwaamt zich er in door den dagelijkschen omgang met het spel.

Een „proprietary club”.

Met de oprichting van de Amsterdamsche Golfclub heeft een z.g. „proprietary

Caddie Willie zei . .

De Schotsche caddies zijn bekend om hun dikwijls onbarmhartige kritiek. Over de klassieke „Caddie Willie” (William Gunn), die in 1820 spoorloos verdween en van wien niemand sedert dien ooit meer iets heeft gehoord, doet het volgende verhaal de ronde. Hij was eens bezig iemand een eenigszins behoorlijken swing te leeren, maar het was, wat men noemt, een hopeloos geval. Hij had al zijn kruut in den vorm van raadgevingen en ezelsbruggetjes al verschoten, toen zijn patient op d' tee van de vierde hole zich met het air van een geweldenaar in postuur zette. De club ging omhoog, kwam fluitend weer naar beneden en . . . „Groote goden, wat een pracht slag”, riep Willie uit. En dan een beetje teleurgesteld: „Als ie tenminste raak was geweest”.

* * *

*t Gooi, winnaar van den hockeydag, ontving de Ned. Kampioensclub Amsterdam en boekte een 2—1 zege.

club” zijn intrede in het Nederlandsche golf gedaan. Dit soort clubs is in Engeland reeds zeer verbreid, o. m. Walton Heath, Coombe Hill etc. zijn dergelijke clubs. Zij onderscheiden zich van andere verenigingen doordat het terrein waarop gespeeld wordt, eigendom is van een persoon of vennootschap, welke de course zelve exploiteert. De vereniging, welke geheel autonoom blijft, bespeelt de course en de eigenaar van de course ontvangt de revenuen van de vereniging, draagt eventueel het verlies. In Engeland is men over een dergelijke combinatie zeer tevreden, omdat een feillooze en tegelijk rationeele exploitatie gewaarborgd is. Tot dusverre kwamen de clubs in ons land zoodanig tot stand, dat de leden gelden bijeenbrachten — gewoonlijk door een obligatieleening — waarvan de aanleg van de baan werd gefinancierd.

J. A. BRONGERS.

Clubwedstrijden

Rotterdamsche Golfclub.

Clubkampioenschappen:

Mevr. E. Graswinckel-Carp won in de finale der dames van Mevr. A. Stahl-Wytema met 3 en 2. F. Noorduyt Jr. sloeg W. Hiel in de finale met 6 en 5 en werd kampioen van de heeren.

Roosendaalsche Golfclub.

Jaarlijksche wedstrijden:

Foursomes (handicap): 1. Mr. H. Hogerzeil (10) en E. D. Engelberts (17) netto 68; 2e prijs: P. Bouwman (14) en Mevr. Bouwman (15) netto 72; 3e prijs G. André de la Porte AEzn. (23) en Mevr. Fabius-Noxon (9) netto 75.

Heeren 18 holes single tegen Bogey (handicap) om den Roosendaal wisselbeker:

1e prijs Mr. H. Hogerzeil (10) 5 up; 2e prijs Mr. H. W. Jordaan (5) all square; 3e prijs J. v. Lanschot (7) en Mr. Bijleveld (12) beiden twee down.

Dames 18 holes medalplay handicap, om den wisselbeker van E. L. Graaf van Limburg Stirum. 1e prijs Mej. Van Giffen (21) netto 71; 2e prijs Mevr. Henny (30) netto 73; 3e prijs Mevr. Fabius-Noyon (9) 76.

Heeren eclectic match, $\frac{1}{3}$ handicap: 1e prijs Mr. P. Bijleveld 33; 2e prijs H. André de la Porte $34\frac{2}{3}$; 3e prijs Mr. J. W. Frowein $35\frac{1}{3}$ en v. Zinnicq Bergmann, beiden $35\frac{1}{3}$.

Hattemsche Golf- en Countryclub.

Onderlinge wedstrijd: Barse Van Heeckeren wint van W. Baron van Heeckeren met 2 en 1; U. J. Reinders wint van Mej. J. Reinders met 4 en 3; Mr. A. C. Rueb wint van Jhr. Van Spengler met 5 en 4; U. J. Reinders wint van Barse Van Heeckeren met 4 en 3; Mr. A. C. Rueb wint van U. J. Reinders met 3 en 1. Mr. Rueb winnaar.